

Indenrigsministeren paa Forlangende af Udvalget givet en Meddelelse om Afslutning af Kontrakten angaaende Bygningen af Jernbanen fra Hølstebro til Esbjerg og fra Lunderstov til Esbjerg. Paa Side 105 i Betænkningen vil findes, at den hele Overskrivelse af det tidligere ved Lovene kalkulerede Beløb til disse Anlag udgjør 32,000 Rd. Efter de Forandringer i Priserne paa Arbeidskraft og Materiale, som siden den Tid ere fremkomne, har Udvalget maattet antage, at dette Resultat maa anses for heldigt for Statskassen. Det udvikles her nærmere, hvorledes man har modtaget efter Indbydelse forskellige Tilbud, og hvorledes man derefter paa begge Punkter har faaet et enkelt Firma til at nedsette Tilbudet saaledes, at det blev det laveste, og derefter approberet det. Da Priserne sandsynligvis i Virkeligheden ere ikke lidet over, maa det antages, at dette Resultat for en væsentlig Del skyldes, at Overslagene i sin Tid have været for rundeliggende. De ere ikke saaledes blevene gennemgaaede, og efter den Pris, der er lagt til Grund, nemlig 72 Rd. pr. Ton for Skinnerne, vilde der være kommet en langt større Overskrivelse, hvis der ikke paa andre Punkter i Overslaget havde været forlangt for meget. Medens Udvalget saaledes maa antage, at disse Kontrakter ere efter Omstændighederne indgaaede paa en for Statskassen heldig Maade, har et Mindretal troet ikke at kunne forlade denne Sag uden at gjøre en faktisk Bemærkning. Det vil nemlig erindres, at i Samlingen 1870—71 havde en stor Del af Rigsdagens Medlemmer ønsket, at Regjeringen havde begyndt den vestjydske Banes Anlag, fordi man da endte Vendsysselbanen og Silkeborgbanen og saaledes havde Arbeidere og Materiale til at kunne bruge, og Priserne vare derhos lave, navnlig paa Skinner. Regjeringen vilde imidlertid ikke selv forlange Penge i den Retning, og det Tilbud, der blev gjort fra et Mindretal i Finantsudvalget om 300,000 Rd. for derigjennem at have Ret til at afslutte Kontrakt, indskaffede Regjeringen sig; det vilde ellers utvivlsomt være blevet vedtaget, eftersom der kun manglede et Par Stemmer deri. Nu er det Mindretal, hvortil jeg hører, af den Formening, at denne Fremgangsmaade af Regjeringen har kostet Staten mindst en halv Million Rd. Det er naturligvis ikke det, Regjeringen har sigtet til, det er Sandhed, men da der forelaa en Lov, som forlangte dette Arbejde udført til en vis bestemt Tid, og alle andre Omstændigheder talte for en vedvarende Fortsættelse af de lovbestemte Jernbaneanlæg, saa kan det være berettiget at drage dette Spørgsmaal frem til Bedømmelsen af den hele Sag. Priserne ere nu kontraherede for Skinner til 109 Rd. pr. Ton. Fra Efteraaret 1870 og den meste Del af Aaret 1871 var Priserne paa Skinner mellem 60 og 70 Rd. pr. Ton, saaledes som jeg har faaet oplyst fra 2 forskellige Sider. Dette vil give ca.

400,000 Rd. alene for Skinner, og dertil kommer nu Besparelsen i Arbeidskraft og deslige, som utvivlsomt endog maa gaa ikke lidt under 100,000 Rd., naar man ser hen til Bemærkningerne Side 104 i Betænkningen, at et af Tilbudene gaar ud paa, at, dersom Fristen for Tilendbringelsen af Arbeidet havde maattet udsættes i 13 Maanedes, vilde Tilbudet kunne være nedsat med 115,000 Rd.; skjøndt der eksisterer andre Priser nu. Til denne Bemærkning skal jeg endnu sige, at Regjeringen har set sig nødsaget til ikke at ville gjøre Paastand paa Mulfter, selv om Stykket mellem Ringkjøbing og Varde skulde afleveres noget senere end den 1ste Juli, men dog inden Udgangen af 1874. Idet man godt kan erkjende, at Ministeriet har havt Grund til at give denne Væmpelse, eftersom det nu engang er truffet i Langdrag med at søge Bevilling til dette Arbejde, vilde det vistnok være beklageligt, hvis denne Undtagelse fra Loven skulde blive nødvendig; thi der vil jo da blive en Standsning ikke blot i dette halve Aar, men ogsaa i de næste Maanedes af Vinteren, altsaa for det Meste et Aar, for Tilførselen til Esbjerg Havn af Kreaturer fra hele det nordvestlige Jylland. Jeg tvivler i Øvrigt ikke om, at det ogsaa maa ligge i Entreprenørens Interesse, og at den meget ærede Minister vil søge at gjøre Sit til, at denne Forsinkelse ikke skal finde Sted, saafremt det kan undgaaes uden Døpfrelse. — Under Nr. 216 i Betænkningen har Udvalget ligeledes faaet meddelt, hvad der er foretaget med Hensyn til Julebesøvelsen af Esbjerg Havn siden ifjor. Der foreligger da en Beretning om, at Tilendbringelsen af dette Arbejde er gaaet over fra den hidtilværende Entreprenøur til de samme Entreprenører, der have overtaget Jernbaneanlægene. Ministeren har gjort nogen Indrymmelse for at kunne dertil, idet han har eftergivet de saldsne Mulfter indtil nu og udbetalt de tilbageholdte 5 pCt. af de Arbejder, som ere udførte, samt indgaaet paa at standse Afkortningen af Mulftbeløbet for Arbeidets Forsinkelse, samt endvidere forlænget Fristen for en Del af Arbejderne — just ikke den, der angaar Havnens Befæling — udover 1ste Oktober 1873, dog ikke længere end til 1ste Juli 1874. Da imidlertid Ministeren paa den anden Side som Erstatning for disse Døpfrelser har faaet Kautionsforpligtelsen forhøjet fra det lille Beløb, den var, 26,000 Rd., til 62,000 Rd., altsaa med 36,000 Rd., maa man skjønne, at der navnlig deri ligger et Ækivalent for de Døpfrelser, Ministeren saaledes har gjort.

Udvalget kan ikke gaa ind paa denne Sags Enkeltheder, men det antager, at den afsluttede Kontrakt giver Betryggelse for, at Anlaget vil blive udført i sit fulde Omfang efter den oprindelige Plan, uden at den yderste Frist, nemlig den 1ste Juli 1874, overskrides, og, eftersom Stillingen var ifjor, da det syntes, at Arbeidet ikke vilde blive fremmet under de Forhold, hvori Regjeringen og